

Bilag 2.

FINANSMINISTERIET

9. maj 1968.

Under henvisning til drøftelsen i udvalgs-mødet den 8. maj 1968 skal man til nærmere belysning af den foreslåede § 18, stk. 1, litra c, 2. pkt., i lovforslaget om ændring af afskrivningsloven (F. 92) meddele følgende:

Den foreslåede § 18, stk. 1, litra c, hjemler afskrivningsret for bygninger, der ikke er afskrivningsberettigede efter lovforslagets almindelige regler, men som med hensyn til beliggenhed og anvendelse knytter sig til afskrivningsberettigede bygninger.

Bestemmelsens 2. pkt. hjemler under de samme betingelser afskrivningsret for udgravninger, veje, gårdspladser, parkeringspladser, hegn og lignende. I bemærkningerne er det anført, at afskrivningsretten efter denne regel kun omfatter de særlige udgifter til udgravning, vejbelægning o.s.v., men derimod ikke udgiften til erhvervelse af selve det areal, der benyttes til anlægget. Dette følger af den foreslåede § 29 B, hvor det bestemmes, at udgifter til erhvervelse af byggegrund ikke kan henregnes til den anskaffelsessum, hvorpå der kan afskrives.

Forslaget om at indføre afskrivningsret for disse „tilknyttede“ bygninger og anlæg er i overensstemmelse med en enstemmig indstilling fra afskrivningsudvalget. Fra udvalgsbetænkningen (side 13) citeres:

„Selv om der ikke bliver en almindelig adgang til at afskrive på kontorbygninger, er der i udvalget enighed om, at der bør kunne afskrives på kontorlokaler, der er knyttet til virksomheden både med hensyn til beliggenheden og med hensyn til anvendelsen. I sådanne tilfælde må det antages, at mulighederne for en økonomisk hensigtsmæssig anvendelse af kontorlokalerne i reglen vil afhænge af, hvor længe den virksomhed kan opretholdes, som lokalene er knyttet til i stedlig og funktions-

mæssig henseende. Det må derfor antages, at de „akcessoriske“ kontorlokaler typisk er udsat for den samme værdiforringelse på grund af teknisk-økonomisk forældelse som virksomhedens bygninger i øvrigt.“

„Når man vil lade risikoen for, at en bygnings værdi forringes på grund af teknisk-økonomisk forældelse, betinge en afskrivningsret, finder udvalget, at den under kontorbygninger omtalte udvidelse af reglerne om akcessoriske kontorlokaler også bør gælde andre akcessoriske lokaler og faste anlæg som f. eks. civilbeskyttelsesrum, kantine, garderobe, baderum og lign. for personalet samt interne vejanlæg, gårdspladser, parkeringspladser, udgravninger etc. Det skyldes, at det også på dette område må antages, at mulighederne for en økonomisk hensigtsmæssig anvendelse af de pågældende lokaler og anlæg vil afhænge af, hvor længe den virksomhed kan opretholdes, som lokalerne er knyttet til i stedlig og funktionsmæssig henseende“

Ved udformningen af § 18, stk. 1, litra c, er det lagt til grund, at den omtalte sammenhæng mellem den teknisk-økonomisk forældelse af „moderbygningen“ og af de tilknyttede bygninger og anlæg i princippet må gælde alle de bygninger o. s. v., der er medtaget i bestemmelsen. Det er forudsat, at der ved bestemmelsens anvendelse i praksis vil ske en rimelig afgrænsning under hensyn til, at det efter den foreslåede affattelse er en betingelse, at de pågældende anlæg m. v. er beliggende i umiddelbar tilknytning til en afskrivningsberettiget bygning og tjener driften af den virksomhed, hvortil denne bygning anvendes.

Under drøftelsen i udvalget den 8. maj blev det berørt, at en bestemmelse i skatte-departementets cirkulære nr. 172 af 31. ok-